

Kapitel 5 Luft under vingerne – Om det danske frisind

MARIA-SOPHIE OM FRISIND

Når jeg tænker på det danske frisind, så tænker jeg først og fremmest på pornoens frigivelse, øh... og den udvikling synes jeg egentlig er fortsat både på godt og på ondt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi i samfundet har en åben holdning til at kunne tale om sex og seksualitet generelt, men jeg synes også, det går lidt for vidt, når at man ser et helt ungt par, der har sex for rullende kameraer, som man så det for nogle år siden i reality-programmet Paradise Hotel. Og det er altså ikke, fordi jeg er specielt snerpet, men det virker på mig, som om at nogle unge mennesker slet ikke har et filter til omverdenen eller samme forståelse af intime situationer, som for eksempel jeg har. Og det ved jeg ikke, om er et resultat af et seksuelt frisind, som har udviklet sig i en uhensigtsmæssig eller for mig lidt forkert retning.

Men der er også nogle ting, som er gået tilbage, synes jeg. For eksempel vores forhold til nøgenhed og den naturlige krop. Der er mange helt unge mennesker i dag, som ikke vil gå i bad efter gymnastik i skolen, eller som ikke bryder sig om at klæde om i svømmehallen og derfor ikke kommer der. Det tænkte man ikke så meget over i min generation eller i mine forældres. Det gjorde man bare.

Min mor har for eksempel altid gået rundt derhjemme nøgen, når hun havde været i bad, og hun har altid elsket at ligge topløs på stranden. Hun har nok haft et lidt mere afslappet forhold til det, end jeg har. Lidt hippieagtigt måske. Måske har hendes generations frisind over for sex og nøgenhed haft den modsatte effekt på min og de yngres. Men jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at unge mennesker i dag ikke ser så mange forskellige nøgne kroppe. De ser kun de helt perfekte kroppe, som man ser i blade eller på film. Og det tror jeg, kan være med til at give dem et forvrænget selvbillede, altså at de tror, de er helt forkerte, hvis de har lidt appelsinhud eller form som en pære.

